

Můj názor

Jak je to vlastně s počtem obětí?

Novým hitem diskusí a blogů antikomunistů se stalo žonglování se statistikami obětí ideologií.

Konkrétně objevný »fakt«, že komunismus má údajně na svědomí více mrtvých než fašismus a nacismus - 80 milionů. Člověk žasne, jak se demagogicky překroucená čísla stávají východiskem pro postoje mladých lidí, kteří nemají potřebu zkoumat historii. Nechce se ani věřit, že pravici stačí vyzbrojit se prohlášením, že cesta za lepší budoucností byla vždy cestou do pekla a přidat k tomu pár zpitvořených údajů se smíchanými jablky a hruškami. Leč je tomu tak, a již vícekrát jsem se dostal do situace, kdy moji snahu o alespoň trochu seriózní rozbor čísel protivník odbyl tím, že se s »obhájcem největších zločinců v dějinách« nebude bavit. Vskutku demokratický přístup! Bohužel, několik procent přesvědčených antikomunistů je důsledkem hodně laciného bludu.

Buďme ale konkrétní. 2. světová válka přinesla smrt 65 milionům lidí. Z toho 23 milionů obětí připadá na Sovětský svaz, 6 milionů je výsledek židovského holocaustu, 21 milionů jsou ostatní civilní oběti. V rámci možností relativně přesná čísla jsou k dispozici na mnoha místech, kdo chce, najde si je. Těch 65 milionů je nepochybným důsledkem vítězství nacismu a fašismu v několika státech - a to bez ohledu na to, zda jde o oběti civilní nebo padlé vojáky jedné či druhé strany. Hitler a jeho stoupenci rozpoutali válečné běsnění ve jménu nového pořádku, k jehož zavedení byla povolána árijská rasa předurčená k nadvládě nad celým světem. Nebýt odporu občanů Sovětského svazu, kteří za cenu historicky nedocenitelných obětí přispěli rozhodující měrou ke spravedlivému vítězství protihitlerovské koalice, vykoupaly by se v krvi nepochybně i Spojené státy. To není zlehčování smrti půl milionu amerických vojáků, ale připomenutí skutečnosti, že Hitler chtěl ovládnout celý svět, a tak je absurdní vykládat dějiny tak, že Američané hrdinsky bojovali ve válce, která se jich de facto netýkala. Ztraceně týkala. Ale zpátky k obětem fašismu v. komunismu.

Někteří kouzelníci s čísly mají aspoň tolik soudnosti, že těch 65 milionů nechávají statisticky na účtu fašismu. Ale najdou se i tací, kteří z těchto čísel vyjímají padlé vojáky v boji, nepočítají mezi oběti Němce a jejich spojence, či dokonce zpochybňují mrtvé sovětské občany, protože oni přece byli komunisté a Němci je likvidovali proto, aby nešířili komunistickou revoluci! Při troše snahy se tak správný demagog dostane až k tomu, že krom židovského holocaustu jiné oběti fašismu neexistují, neb jsou to oběti boje proti komunismu a tím pádem vlastně také oběti komunismu... Suma sumárum, nacismus a fašismus mají na svědomí takto »jen« 6 milionů vyvražděných Židů. Ale ne. Nacismus je přece také levicová ideologie, která potlačila demokracii, tvrdí někteří zavilí pravičáci! Takže nakonec ta buržoazní kapitalistická ideologie žádnou oběť nemá...

Zatímco komunisté? Když se jim přičtou na účet důsledky všech historických levicově osvobozenecských bojů počínaje husity v 15. století, a to včetně řádění Pol-Potem vedených Rudých Khmerů s milionem vyvražděných odpůrců, a zápočtu 3 milionů mrtvých Vietnamců, kteří byli zabiti vojáky USA za to, že hájili socialistické zřízení - může se zručný manipulátor fakty dostat až k těm avizovaným 80 milionům.

Člověk nechce zlehčovat - Velká říjnová socialistická revoluce byla nemilosrdnou občanskou válkou, gulagy v Rusku byly, vraždilo se masově nejen v Katyni, mrtvé přinášely revoluce na Kubě, Koreji, obrovské množství lidí zemřelo v Číně. To je třeba přiznat. I Česká republika má oběti revolučního komunistického úsilí - řádově stovky, pokud sem kriticky zaneseme i předčasná úmrtí v důsledku podlomeného zdraví těch, kdož se ocitli v jáchymovských dolech. (Na druhé straně - není snad historickým faktem něco jako násilné rozhánění dělnických demonstrací za první republiky, včetně střelby do průvodu dětí u Radotína 20. dubna 1930?)

Těch 80 milionů je neuvěřitelným způsobem zkreslené číslo. Nafukované usilovně pravicovou propagandou, která se však nezabývá tím, kolik předčasných úmrtí způsobil liberální kapitalismus. Jen a jen jemu můžeme připsat na účet oběti všech válek vedených ve jménu zisku nejmocnějších (včetně té 1. světové), umírající hladem i dnes ve světě, který již dávno měl zajistit dostatek jídla pro všechny obyvatele planety, ale i důsledky pouliční kriminality, která je ve svobodném světě

několikanásobně vyšší než v oné »pekelné« totalitě.

Socialistické revoluce v průběhu 20. století se mohou jevit mnohým lidem přinejmenším jako kontroverzní záležitosti - budiž, má na to každý právo. Sotva je ale možné zpochybnit, že v zemích, kde uspěly, byl relativně rychle zlikvidován hlad a smrt přinášející bída, že se odstranila negramotnost a zpřístupnila všem lidem lékařská péče. Počty lidí, jejichž životy byly zachráněny či výrazně prodlouženy, mnohonásobně převyšují skutečná čísla obětí násilného přebírání moci. Druhým nezpochybnitelným faktem je, že po určitém čase přestaly revoluční násilnosti existovat. S trochou nadsázky je možné říci, že nejtvrďšími tresty v období tuhé normalizace tehdejší ČSSR byly zákazy výkonu kvalifikovaných zaměstnání. Soudím, že nejeden z letos zmrzlých 15 bezdomovců by v kotelně za čtvrtinu průměrné mzdy pracoval velmi rád.

Nemusí být každý komunista, není jím ani autor těchto slov, ale hloupý antikomunismus bez chápání souvislosti, který vychází jen z vymyšlených čísel o počtech obětí, je poněkud zvláštním projevem lidského uvažování.

8. března 2010, Petr OTÁZAL